

[Udenrigsministeren.]

blevet saa stort; jeg tror snarere, man maa sige, at den er en af Grundene til, at det ikke er blevet større, eftersom det jo dog er en Kendsgerning, at vi faar større Indtægter under den nye Overenskomst end efter den gamle.

Men i øvrigt vil jeg for mit Vedkommende gerne sige, at det i Virkeligheden er meget vanskeligt at bedømme Værdien af den gamle Overenskomst set i Forhold til den nye, og jeg tror ikke, man kan komme til noget fuldstændigt og endeligt Resultat før paa et senere Tidspunkt. Vi kender nogle af Virkningerne af den gamle, men vi kender kun faa af de Virkninger, som den nye Aftale vil faa; det staar i meget høj Grad i Forbindelse med Forhold ude i Verden, som man ikke er i Stand til at overse, og hvis Virkninger man ikke kan beregne med fuld Sikkerhed, selv om man kender selve disse Forhold. Jeg tænker her paa Virkningerne af det Princip, der laa til Grund for den gamle Overenskomst, det, som man i Almindelighed kalder Paritetsprincippet, og som gaar ud paa, at Danmark i det store og hele skulde have de Priser for Landbrugsvarer, som England betaler til Kronlandene, plus et Tillæg, om hvis Størrelse der dog ikke er Enighed. Dér er det naturligvis vanskeligt at sige, om det giver den største Sikkerhed at beholde dette Princip, altsaa have en Slags Mestbegunstigelse for Prisstigninger i de engelske Kronlande, eller om det er bedre at afskaffe det og gaa over til en fast og varig Pris over en længere Periode. Det glæder mig imidlertid at høre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erkende, at den nye Overenskomst er saa god, som den kunde opnaas under de foreliggende Omstændigheder.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte nogle Udtalelser, som jeg gerne vil have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til. Det ærede Medlem omtalte de russiske Klausuler i Overenskomsten med England, altsaa de Bestemmelser, hvorefter Danmark har forbeholdt sig Ret til at sende visse Kvanta af Smør og Bacon til Sovjetunionen; dersom vi bliver enige med Sovjetunionen om en saadan Eksport, og det ærede Medlem hæftede sig ved Bestemmelsen i den nye Smør aftale, hvorefter vi har lovet Storbritannien i Aaret 1947 ikke at levere

Sovjetunionen mere end 15 000 t Smør af den ekstra Produktion, som vil blive Resultatet af en Import af Foderstoffer fra Sovjetunionen. Jeg vil kun minde om — jeg tror ogsaa, jeg sagde det i min Redegørelse i Gaar —, at ud over disse 15 000 t, er der jo omtalt et andet Kvantum i Aftalen, som ikke skal gaa til England, nemlig 30 000 t, og at det er muligt at disponere over disse 30 000 t paa en saadan Maade, at Kvantummet til et bestemt fremmed Land bliver større, end det ser ud til efter Tallene i Overenskomsten. Jeg kan ogsaa minde om, at efter den Aftale, som vi allerede har truffet med Sovjetunionen, har vi ogsaa lovet at levere en Del Smør i indeværende Aar og næste Aar uden at faa Foderstoffer derfra.

Det ærede Medlem omtalte en Paa-stand om, at England betaler Verdensmarkedspriser for Landbrugsvarer. Jeg tror, det vil være rigtigere at sige, at England betaler Danmark højere Priser, end det betaler noget andet Land.

Det kunde være fristende at gaa nærmere ind paa de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i øvrigt lagde til Grund, nemlig om Forholdet mellem de forskellige fremmede Lande, der aftager vore Landbrugsvarer. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa; jeg vil kun gerne gøre en enkelt Bemærkning. Jeg for mit Vedkommende ser saadan paa det, ligesom flere af de ærede Medlemmer i dette høje Ting, at de høje Priser, vi i Øjeblikket opnaar i Tredielandene, altsaa andre Lande end Storbritannien og Sovjetunionen, er i høj Grad konjunkturbestemte, og jeg tror ikke paa, at de er noget varigt Fænomen. Jeg tror, det er meget kortvarigt, og at det inden for en meget overskuelig Fremtid vil forsvinde.

Om Sovjetunionen vil blive et fremtidigt Marked for danske Landbrugsprodukter, er det jo vanskeligt at have nogen helt begrundet Mening om, men man kan maaske have Lov at opstille den Formodning, at Markedet i Sovjetunionen vil være af noget længere Varighed end i Tredielandene. England selv er jo vort traditionelle, vort gamle Marked, men jeg tror ogsaa, at det stadig i Fremtiden vil være vort Hovedmarked, og jeg vil gerne understrege den Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Stærnøse gjorde om Englands ejendomme-